

Den danske kunstfotograf Tove Kurtzweil fylder 80, og det fejres med en stor retrospektiv udstilling, der viser en vigtig del af hendes både sanselige og detaljerige fotografier af lavmælte byrum, portrætter og planter, der udgør hendes livsværk.

HVORSOMHELST OG
INTETSTEDS
TOVE KURTZWEIL

Selvportræet optaget på Tove Kurtzweils første rejse med Lars Schwander til New York. I 2008 modtog Tove Kurtzweil Statens Kunstfonds livsvarige legat.

Tove Kurtzweil er født under fuldmåne i stjernebetegnet jomfruen. Astrologiens verden siger det både noget om en særlig sanselighed, en stærk vilje og et fokus, som de sidste seks årtier er kommet til udtryk i fotografier optaget på rejser til især Ægypten, Grækenland og Italien foruden i studiet i København. I dag anses hun som værende en af de vigtigste kvindelige danske kunstfotografer, som har været med til at forme dansk kunstfotografi de sidste 50 år med et kæmpe katalog af fotografier, som man nu kan opleve et udvalg af på Gl. Holtegaard i udstillingen 'Hvorsomhelst og intetsteds'. En ordlyd hentet fra arkitekten Carsten Thaus forord til Tove Kurtzweils bog 'Rummelige dimensioner' fra 1995. Udstillingen går især tæt på Tove Kurtzweils unikke arbejde med motiv, detaljer og materialernes stoflighed. Men det er især den intense sanselighed, der altid er til stede i Tove Kurtzweils billeder, som man hæfter sig ved.

Hun voksede op under krigen og var syv år da Anden Verdenskrig sluttede. Sammen med sine fire søskende var hun overladt til at underholde sig selv en stor del af tiden. Den lokale havn ved Masnedsund på Sydsjælland var hendes legeplads. Tove Kurtzweil var tidligt optaget af mennesker, der kunne noget med deres hænder, og denne fascination blev med tiden omsat til en egen kreativitet.

– Der var ikke mange penge til legetøj og heller ingen børnehaver, da jeg voksede op, men vi havde altid papir og blyanter, og jeg blev hurtigt meget glad for at tegne. Vi havde os selv og vores fantasi og vidste ikke, hvad der foregik om ørerne på os, for de voksne sagde ikke noget. Til gengæld var der ingen restriktioner, og det gav fantasien frit spil. Måske kan man sige, at jeg voksede op med alle sanser åbne. Det har i hvert fald skærpet min interesse og tilgang til kunsten, fortæller Tove Kurtzweil, da vi besøger hende i hendes hjem i indre København. Selv om Tove Kurtzweil af og til fik lov til at lege med sin fars boks-kamera som barn, var det et tilfælde, at det lige var fotografi, hun kastede sig over som kunstnerisk medie. Da hun var i tyverne, blev hun kæreste med Nels Kurtzweil, der var i lære som kemigraf og interesseret i fotografi. Han lærte hende de gyldne regler for arbejdet i mørkekammeret med lys og kemikalier. Senere blev han far til hendes to døtre, Anne og Line, men døde i en alder af blot 40 år og efterlod Tove Kurtzweil som eneforsørger. Mødet med Nels Kurtzweil og senere det skæbnesvangre tab blev starten på Tove Kurtzweils eksperimenter med fotografi, som hun senere kom til at leve af som både kunst- og portrætfotograf. Hvor billederne for de fleste fotografer bliver til i selve optagelsen, har Tove Kurtzweil altid brugt dem som en skitse til videre bearbejdning i

mørkekammeret. De bliver til gennem lag på lag-motiver og arbejdet med komposition, når de vendes, drejes og lægges sammen.

– Mange af mine fotografier er optaget på mine rejser med min senere partner, fotospecialisten Lars Schwander, som jeg var sammen med i 17 år, og som tog aktiv del i mit arbejde omkring billederne. Men det er først i mørkekammeret, jeg finder ud af, hvad jeg vil fortælle. Mine fotografier er på den måde ikke registrerede afbildninger, men derimod historier, der opstår, når jeg arbejder med dem. Måske fordi jeg oprindeligt startede kreativt med at tegne og tog kurser i alt fra croquis, lys og skygger, siger hun. Tiden og tilfældet er hele tiden til stede i Tove Kurtzweils billeder. Flere indeholder motiver af antikkens arkitektur og den moderne tids indgriben i den. Eller tilfældigt opståede situationer – nogle med et underliggende, dystert tema, som det er op til beskueren at afkode.

– Tid er en uløselig faktor i mine fotografier, ikke kun tematisk. Jeg bruger lang tid på at lave dem, ligesom det kræver tid at forstå dem. Jeg forventer ikke, at alle forstår dem, men at man dog går fra dem med en ny oplevelse. Tiden er der som en stille passage i min fascination af det gamle Grækenlands arkitektur, de ægyptiske pyramider eller den tunesiske ørken, som er noget af det smukkeste, jeg nogensinde har set, siger Tove Kurtzweil, der altid har været draget af det eksotiske.

– Da jeg var barn, kunne jeg bruge timer ved køkkenbordet på at klippe billeder ud af datidens magasiner optaget på fjerne steder. Det var en helt anden verden. Dog er jeg ikke den første kunstner, der har set mod syd. Billedhuggeren Bertel Thorvaldsen og forfatteren H.C. Andersen rejste begge ud i verden og fandt inspiration langt væk fra de nordlige himmelstrøg. Livet sydpå er jo så markant anderledes end det, vi har her i Norden, og man kan stadig træde ud af flyveren i Ægypten og få følelsen af, at man befinder sig på tidspunktet for Kristi fødsel. Derfor blev Syden min motiververden, uden at jeg har tænkt over det. At rejse har altid været der, hvor min intuitive energi ligger. Er man tro mod sig selv og lytter til sit indre, kommer billederne eller kunsten frem af sig selv, hvad enten man er musiker, billedhugger, maler eller fotograf. På den måde kan man videregive noget af sig selv. Men for at kunne gøre det, er man først nødt til at finde en form, hvor følelsen i det ikke går tabt. For mig har det været legen og eksperimentet i mørkekammeret. Jeg er aldrig 'ude for at fotografere'. Jeg har ikke en bestemt måde at fotografere på, for det er altid billedet, der bestemmer, og jeg er ligeglad med, om det er skarpt eller ej. Det er ikke det interessante, men derimod historien. /

Gl. Holtegaard, indtil 2. april.
gholtegaard.dk

PICASSOS SKULPTURER

Louisiana, 1. februar-27. maj

På en sommerferie i Sydfrankrig i 1946 besøgte den spanske kunstner Pablo Picasso (1881-1973) en udstilling med keramiske skulpturer i byen Vallauris. Udstillingen blev en øjenåbner for Picasso, som på det tidspunkt var mest kendt for sine ekspressive malerier, men som livet igennem eksperimenterede med forskellige kunstneriske medier. Dette forår kan man opleve 150 af hans keramiske objekter udstillet, skabt i årene 1947-1964, der giver et indgående indblik i kunstnerens arbejder med forskellige materialer, oxider og glasurer. louisiana.dk

Lea Guldditte Hestelund

Kirsten Justesen

Gun Gordillo

Pernille Kapper Williams

HOW TO START AN APARTMENT IN YOUR GALLERY

Les Gens Heureux, indtil 23. februar

Jacob Borges, Sophie Dupont, Gun Gordillo, Lea Guldditte Hestelund og Peter Shire er bare en håndfuld af de kunstnere, der former gruppeudstillingen kurateret af Mikkel Carl. Titlen 'How to Start an Apartment in Your Gallery' forholder sig til de store omkostninger, der er ved at drive et kunstgalleri, og det stigende antal kunstmesser verden over, der paradoksalt nok er med til at skabe stadig større afstand mellem kunst og klientel. Med de stigende ejendomspriser i vestlige storbyer in mente stiller Mikkel Carl et måske oplagt spørgsmål, og galleriet Les Gens Heureux, som har til huse i en gammel københavnsk atelierlejlighed, er sat som ramme for at formulere et svar på netop dette sammen med værkerne af de 13 danske og udenlandske kunstnere, der deltager. lesgensheureux.com

Sophie Dupont